

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hoši sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopiše do odpovedi. — Udaje „Katol. tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 5, vsprejema naročnine, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne pettivrste za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede jutraj. — Ne zapre reklamacije so poštnine proste.

Vesele velikonočne praznike

želimo vsem cenj. dopisnikom, naročnikom in prijateljem našega lista! Uredništvo in upravništvo.

Par besed sobratom.

Izv. in dež. poslanec Ivan Roškar, predsednik S. K. Z.

Slovenska kmečka zveza, katere namen in naloga je postati rešiteljica kmečkega stanu, in ki je pričela svoje delo v minolem letu tudi med nami spodnještajerskimi Slovenci, je uspevala dosedaj dovolj povoljno, kar je bilo razvidno na njenem prvem obćem zboru v Celju.

Razvija se zavest med kmečkim ljudstvom sploh, kar jasno potrjuje tudi zadnja volitev v deželni zbor. A vendar je to še samo mal začetek najbolj potrebne naše stanovske organizacije.

Kmečko zvezo je rodila sila, da se ohrani stan, stan najvažnejši, pa tudi najpotrebnejši za zdrav razvoj človeškega rodu in obrambo naše domovine in države. Stanovski boj, ki grozi uničiti našo eksistenco, je napravil škodo že dovolj. Razmere nas glasno kličejo k združitvi vseh na deželi živečih, naj si bo kmet, rokodelce, obrtnik, delavec ali viničar.

Kaka moč je v skupnosti in zvezi, to so nam pokazali drugi stanovi že dovolj, ker se niso samo ohranili, temveč si zdatno zboljšali vse pogoje za življenje; združeni imajo v sebi moč, na nje se oziroma tudi vlada, in da jim mnogo, česar zahtevajo. V naši Avstriji sploh tisti največ dobi, ki z združenimi močmi najbolj kriči, če tudi najbolj potreben ni.

Uradnikom se je plača zvišala za četrtno. Mestnim in industrijskim delavcem nič manj, vendar že zopet kričijo vsi, da vsled draginje ne morejo živeti, akoravno ni prodajal kmečki producenti v najdražjem času svojih pridelkov, oziroma živil, dražje ko za 10%.

Socialdemokratski poslanci neopravičeno zahtevajo odprtje vseh sosednih mej za neomejeno uvažanje živin, pred vsem tuje živine. Tem ljudem ni mar, da se ohrani sedanji družabni red. Uničiti hočejo vse, kar jim je napoti do svojega cilja; preko uničenih stanov na deželi hočejo priti do krmila. Prav pridno jim pomagajo razni mestni stanovi, ki

nimajo pojma o kmečkem življenju, o njega trpljenju, o trudapolnem delu od zore do mraka, ki se v največ slučajih le slabo ali nič ne izplača.

Kje je kak drugi stan, ki kmetu enako dela zastoj? Nad 14.000 kmečkih posestev pride v Avstriji na leto na prisilno prodajo. Le par desetletij še tako naprej, in potem kmečkega stanu pri nas ne bo več!

Kje in kaj je vzrok temu? Predaleč bi prišli in nič ne pomagala, četudi opravičeno zavračamo krivdo na druge. V nas samih iščimo pomoči; v združenih celoti našega stanu je edino zanesljiva rešitev. Posnemajmo druge stanove, zahtevajmo skupno svoje pravice, zberimo se v trdno celoto v Kmečki zvezi do zadnjega moža.

Vabljev zgled nam daje deželno ljudstvo še skoraj v vseh avstrijskih deželah. Mnogo tisoč naših sotrpinov, že krepko združenih v svoje kmečke zveze, nam ponuja rešilno roko v tem, da stopimo vsi deželni stanovi skupno na plan, da tirjamo, ne samo tirjamo, ampak uredimo sami po svojih poslanih pogoje za naš obstanek in napredek tako, kakor so storili dosedaj drugi stanovi za sebe.

Ne trpimo dalje, ne čakajmo na to, da bi nam kruh, ki smo ga sami pridelali, drugi delili. Nič več ne pričakujemo pomoči od drugih, sami si bomo ljubili naš dom, prelepo slovensko domovino. Ohranili si bomo oboje, ako se združimo vsi v eno skupino. Pokažimo svetu, da tvorimo skalo, ob kateri si bode sovražnik sam glavo razbil. Kakor skala bode trdno stala Kmečka zveza v bran za kmečki stan.

Naša organizacija.

Državni poslanec Fr. Pišek.

Slovenska kmečka zveza, katero so naši domoljubni možje pred letom ustanovili, se lepo razvija in ima že močne korenine. V S. K. Z. imamo samopomoč, svoje zastopnike v parlamentu, po njej upamo tudi svoje pravice doseči. Prihodnje mesece bodo se po raznih krajih prirejali v imenu K. Z. shodi, in opozarja se, da tam, kjer se pododbori niso do vsake vasi izvedeni, pristaši ustanovijo še potrebne pododboje ter v tiste volijo delavne, za naš blagor vnete može.

Nujna potreba je, in sami sebi bi koristili, če se na shodih, obćnih zborih, v sejah obćinskih od-

borov, v sejah političnih društev, stavijo in sklenejo primerne, potrebne in koristne resolucije, peticije in predlogi, ki so v prid našemu kmečkemu stanu, delavcem, obrtnikom, rokodelcem in viničarjem. Naslovijo se naj na državni zbor, toda vpošljejo vse K. Z. v Maribor, in tista jih bo odposlala našim drž. poslancem, da jih predložijo v parlamentu. Tiste resolucije, oziroma peticije, in predlogi pridejo potem v strokovne odseke in v vseh odsekih so zastopani Slov. kluba državni poslanci, kateri potem opozarjajo na zahteve slovenskega ljudstva in jih zastopajo.

Ravno letos in v prihodnjem času pridejo v državnem zboru za nas na deželi živeče stanove zelo važne spremembe in postavbe. Tako na primer pogodba s Srbijo, starostno zavarovanje, iz katerega pa namerava vlada kmete izločiti, in le za vsakega industrijskega delavca po 90 K zavarovalnine na leto doplačevati; potem bi se morala izvršiti prihodnje leto nova pravica cenitev zemljišč; v zbornico pride predlog za dveletno vojaško službo. Vse te postavbe so za nas kmete največje važnosti, odločilne za naš obstanek, zato je nujno potrebno, da odločno z resolucijami, peticijami in predlogi zahtevamo svoje pravice. Če bi Kmečka zveza več sto takih zahtev, oziroma peticij iz ljudstva vposlala, bi ložje in z dokazi iz ljudstva mi poslanci zahtevali, kaj je našemu ljudstvu nujno potreba.

Žal, da je naše kmečko ljudstvo molčalo in se dosedaj za svoje pravice ni tako energično potegovalo, kakor drugi stanovi, zato je pa tudi le malo pravic doseglo. In ker smo že pred brezdnom prepada, in se že utapljam, je zadnji čas, da se naše rešiteljice, Kmečke zveze, trdno oklenemo in postanemo vsi njeni člani. V skupnosti je moč in v tej bo tudi naše veselo vstajenje.

Gališki namestnik grof Potocki umorjen.

V gališkem glavnem mestu Lvovu se je zgodil v nedeljo dne 12. t. m. grozen zločin, kojega žrtev je bil deželni namestnik grof Potocki. Ljudstvo je nad tem blaznim činom silno ogorčeno in razburjeno.

Ob ½2. uri popoldne se je prijavil pri namestniku grofu Potockemu slušatelj modroslovja Miroslav

Podlistek

Na Veliki petek.

Ločan Rožni dolaki.

Vstopil sem v malo lopico. Ozka je bila in temna, duh zapuščenosti je vel po nji. Groza me je spreletela po cellem telesu. Stresel sem se. Tako čudno je vplivala na me ta grobna tihoča v koči.

Bi li vstopil v izbo, sem še enkrat pomislil? Mogoče spi bolnica in ne vzbudil bi je rad, morda nima rada, če jo kdo obišče. A rad bi govoril še enkrat z njo, bila je dobra ženska. Postaja ji slabše od dne do dne.

Rahlo sem prijel za kljuko, odprl tiho vrata in vstopil. Smrtni duh mi je planil v obraz. Zadržilo je bilo v sobi; še ti dve okenci sta bili zaprti, ki jih je imela ozka koča.

Mirno je ležala bolnica na trdi, ubožni postelji. Njene kalne oči so bile globoko udrti in so strmele nepremično v daljavo skozi okence proti gozdu. Od gozda sem proti koči so padale dolge senice. Stenska ura je kazala štiri popoldne. V vrhovih visokih bukev in hrastov je zašumelo, gole veje so se zazibale. Solnčni žarki so se prikradli skozi veje in začrtali svetle proge med temne senice. Pričrnil je veter iz gozda in gnal s seboj celi oblak črnega, suhega listja in prahu naravnost proti koči, zatulil žalostno okoli voglov in drvil je naprej.

Bolna Mima — vaščani, so jo klicali le Perčeva — je zatisnila oči in globoko vzdihnila. Se mučnejša tišina je zavladala v koči. Bolnica se ni

premaknila, le prsi so se ji burno vzdigovala, hudo, bolešno. Teško je dihal.

A naenkrat odpre oči, kakor bi bil ta pogled zadnji, tisti zadnji pogled pred smrtjo. Premaknila je koščeno roko, jo hotela dvigniti, a bila je pretežka, preslaba. Zraven postelje je sedela njena teta, stara Neža. Vedela je, da bi Mima nekaj rada povedala. Primaknila je stol bližje.

Skrbi, je začela Mima s hropečim, komaj slišnim glasom, za božjo voljo te prosim, skrbi za Rožo. Mlada je še, komaj šestnajst let stara. Sirota bo po moji smrti. Prišla bo med tuje ljudi, Bog ve, kako se ji bo godilo, kako bodo ravnali z njo tuji ljudje, ki navadno nimajo usmiljenja s takimi otroci. Skrbi...

Beseda ji je zaostala, debele solze so se prikazale v očeh in prišle so po velem, mrtvobledem licu.

Stopil sem k postelji in jo rahlo prijel za suho roko. Bila je mrzla.

Perčeva, ali me še poznate? Doma sem zvedel, da vas je obšla neka slabost in da vas mrzlica trese že nekaj dni. Pa mislim, da vam kmalu odleže in da pridete zopet veseli gori v vas.

Mislil sem, da jo nekoliko potolažim, a moje besede so jo razžalostile. Odgovoriti ni mogla, le zmajala je z glavo. Nikdar več, nikdar več ne pride v vas. Vedel sem, da dolgo ne bo. Roke so bile čisto brez moči, nohti sivi, ustnice suhe, črnkaste. Zasmilila se mi je v srce ta mlada, dobra ženska, uboga vdova. Tako mlada bo morala iz sveta! Zakaj zapuščaš hčerko, kam naj gre mlada, neizkušena? Med hudobni svet? Nisem mogel več ostati v sobi, preveč se mi je smilila.

Hitel sem domu. Solnce je sijalo nekako žalostno in tudi meni je bilo hudo pri srcu. Mislil sem na Zveličarja, ki umira daleč tam v sveti deželi za grehe hudobnega, zapeljivega sveta.

Visoko visi na lesenem, slabo izklesanem križu, poln ran, venčan s trnjevim vencem, z upognjeno glavo, z razprostrtimi rokami in nam kliče: Pridite, pridite bližje križa, tukaj bodete, zadobili mir. Razprostrte roke imam, da vas bratovsko objamem, vrata v moje srce so odprta in nasitim vas z rešno krvjo. Mi ga pa prosimo z desnim razbojnikom: Gospod, usmili se duše uboge vdove, reši jo hudih muk, vzemi jo s seboj v višave. Umira tam za gozdom v temni koči.

Prav, da prosimo za njo. Bila je ženska, kakoršno najdemo morda komaj v vsaki deseti vasi. Ni bila klepetava, ni bila vsakdanja poštarica, bila je ponižna, zadovoljna, vedno veselega srca in delavna. Povsod v vasi je bila kakor doma, vsi so jo spoštovali radi njene ljubeznjivosti in zvestobe. In kdo jo je imel najrajši? Vaški otroci. Bila jim je druga mati. Skrbela je za vse, revne in bogate, kot za svojo Rožiko. Ah, če je kateri zbolel, ali celo umrl, jokala je tako milosrdno kot le more dobra in prava mati jokati za svojim srčkom. V nedeljo popoldne je bilo vedno vse živo pred njeno kočjo. Vsi vaški otroci in paglavčki so bili tam zbrani, veselo so se igrali in radovali, Mima pa jih je bila tako srčno vesela. Da, otroci jo bodo pogrešali, pogrešala pa jo bo najbolj zapuščena Rožika!

Solnce je bilo blizu zatona. V gozdu je postalo tiho, mirno, mračno. Stopal sem počasi v breg proti vasi.

A glej! Pri vaškem križu kleči mala Roža. Zadnji solnčni žarki so se uprli v leseni križ, pa-

Siczynski, češ, da namerava prositi za službo namestniškega učitelja na neki srednji šoli. Namestnik mu je dovolil avdijenco. Ko je vstopil Siczynski v dvorano, je naenkrat potegnil iz žepa samokres in jel streljati na namestnika. Jedna kroglica je zadela namestnika v levo oko, jedna v roko in jedna v nogo. Služabniki in uradniki, ki so slišali strele, so takoj prihiteli in zgrabili morileca. Siczynskega so odvedli na policijo. Med tem so prišli že tudi zdravniki, da bi operirali namestnika. Ker so pa uvideli, da bi bila vsaka operacija brezuspešna, so jo rajši opustili. Namestnik je še prejel sv. zakramente za umirajočega in umrl ob 3. uri 15 minut popoldne. Pri namestnikovi smrti je bila navzoča njegova žena z osmimi otroci, deželni maršal, nadškof, škof in več poslancev. Cesar je poslal žalujoči vdovi sledečo brzojavko: Globoko razžaloščen vsled vesti o smrti vašega soproga, izbornega uradnika in izvrstnega državnika, izrekam vam pod vtiskom grozne vesti svoje iskreno obžalovanje in zagotovilo odkritosrčnega sočutja.

Na policiji je izjavil Siczynski, da nima so-krivcev ter da je napad izvršil iz političnih nagibov. Na vprašanje, ali mu je žal, da je umoril namestnika, je odgovoril, da ne, češ, da je že davno bil sklenil, namestnika umoriti, a se mu dosedaj še ni nudila prilika. Sprva ga je nameraval kar na cesti ustreliti; ker ga pa ni osebno poznal, se je odločil, da ga poišče v palači. Na večer je policija preiskala morilečvo stanovanje in odvedla v zapor tudi njegovo mater, ker je izjavila, da je nago-varjala svojega sina, naj napravi konec zatiralec rusinskega naroda. Pri preiskovanju, ki se je vršilo drugi dan zjutraj, so bile odvedene v zapor tudi njegove tri sestre.

Politični ogled.

— **Državni zbor.** Državni zbor je sklenil, da se vladi dovoli to leto pobirati navadno število rekrutov. Drugi predlog, da se naj to število zviša za okoli 5000 mož, še sploh ni prišel v pretres. Nadalje je zbornica tudi sprejela nujni predlog, s katerim se dovoli ministrstvu za javna dela. V imenu Slo-venškega kluba je govoril znani zagovornik delavcev g. državni poslanec Gostinčar ter ob tej priliki priporočal tudi delavce v državnih rudokopih in so-rodnih podjetjih.

— **Zavarovanje kmečkega ljudstva za starost.** Vlada bode v kratkem predložila poslanski zbornici zakon za zavarovanje na starost za onemogle delavce vseh strok, iz mesta in dežele. Ker pa so iz tega zakonskega načrta izključeni vsi delodajalci, je sklenila agrarna zveza soglasno, da zahteva enak zakon tudi za onemogle male posestnike, rokovalce in obrtnike, katerih starost je mnogokrat enako bridka kakor delavca, kadar si ne more več prideliti potrebnega kruha sam. V ti zadevi se je podal pododsek pod vodstvom vrlega agrarnega poslanca g. Povšeta k ministru za notranje stvari z odločno zahtevo, da se pripravi in predloži obenem že zgoraj omenjena zakona državnici zbornici v razpravo. Minister je obljubil ugoditi tej opravičeni zahtevi, ter je naročil zbrati ves potreben material, na kate-rega podlagi se izdelata ta, za vse delavne stano-ve prepotrebni zakon, kateri bo pravi blagoslov vsem starcem za prihodnost. Dal Bog, da se od-stranijo previdno vse ovire, in se ta zakon kmalu izdelata in vresniči.

— **Bosna.** Skupni finančni minister Burian bo moral odstopiti, ker ni kos svoji nalogi. V prihod-njih delegacijah ga že ne bo več. Vzrok temu so poizvedbe merodajnih vojaških krogov o velesrbskem gibanju, ki bi v najkrajšem času lahko povzročilo

dali so na žalosten obraz nežne mladenke. Klečala je pred razpelom, utopljena v gorečo molitev. Ni slišala mojih korakov. Krčevito se je oklenila svetega križa in pritiskala vroči svoj obrazek na mrzli les. Potok solz je lil po nedolžnem, devinem licu. Pa-dale so na zeleno travo okrog križa in se bliščale v večerni zarji kot biseri, kot svetle zvezde na nočnem nebu.

Jokalo in ihtelo je ubogo dekličce tako bridko, obupno. Večerna zarja tone Velikemu petku, Roziki umira mati...

Objemala je križ in molila: O moj Jezus, daj zdravje moji materi, daj ji živeti še nekaj let, ne pusti me same na svetu, ne odvzemi mi dobre ma-tere, Marija, prosí za mene, Marija, ki si toliko tr- pela pod križem svojega sina!

Solze so ji zastavile vročo, iz srca kipečo mo- litev. Slišal sem nežne besede in nisem je hotel mo- titi v goreči molitvi, tiho sem zavil po drugi poti v vas.

Solnce je zatonilo. V bližnji cerkvi je čudno zahreščal klopoteč. Klopotalo je dolgo, dolgočasno, mučno, in glas se je slišal daleč po dolini. Va- ščani pa so molili: Bog ji daj večni mir, daj ji už- vat svet raj — Perčevi Mimi!

V koči ob gozdu je brlela mala svetilka, — smrtna luč. Na postelji je mirno spala Mima, dr- žeča v suhih, velih rokah stari, hišni rožnivenec. Ob postelji pa je klečala uboga, zapuščena sirota. Rozika in je jokala in jokala... a mati se ni pre- dramila, spala je že tako sladko večno spanje.

oboroženo vstajo proti Avstriji. Vsi krogi so pre- pričani, da more to vstajo zabraniti le takojšnja predrukača sedanjega sestava in pa krepek na- stop proti velesrbskemu gibanju. Izvršila se bodo velike izpremembe v stanju deželnih uradnikov in skupnega finančnega ministrstva. Z Burianom ob enem odstopi tudi bosanski deželni šef izm. Wind- zor.

— **Srbija.** V srbski zbornici čimdalje bolj vre. Mladi radikali so že začeli z obstrukcijo proti tr- govinski pogodbi z Avstro-Ogrsko. Dne 6. aprila t. l. je prečital njih načelnik Ljuba Stojanović v zbor- nici izjavo, v kateri zahteva, naj se zbornica raz- pusti in naj se razpišejo nove volitve na podlagi splošne volilne pravice. Ministrski predsednik Pa- šić je že podal ostavko, ki je pa kralj ni sprejel. Pač pa je odobril ostavko Pašićeve vlade in poveril Pašiću sestavo nove vlade. V novo ministrstvo vsto- pijo vsi dosednji ministri razen Petroviča, Putnika in Jovanoviča. Vojni minister postane Stepanović, Stojanović prevzame začasno stavbno, Trifković pa notranje ministrstvo. Nove volitve bodo 5. maja.

Mala politična naznanila.

Dne 10. aprila: Gosposka zbornica je sprejela v današnji seji predlogo o rekrutih. — Zu- nanji minister Aehrenthal se je odpeljal v sprem- stvu ogrskih uradnikov v političnih zadevah v Bu- dimpešto. — Povodom 10 letnice ministrovanja so pozdravile danes politične stranke in vse kmetijske družbe ogrskega poljedelskega ministra Daranya. — V Parizu so zaprli tri anarhiste, ki so nosili seboj peklenke stroje.

Dne 11. aprila: Prihodnja seja gosposke zbornice bo v torek dne 28. aprila. Razpravljalo se bo o ustanovitvi ministrstva za javna dela. — Da- nes so otvorili na Dunaju razstavo pitane živine. — Dne 1. maja bo otvorjena v Zagrebu izložba ju- goslovenskih umetnikov.

Dne 12. aprila: Proračunski odsek bo zo- pe sklican dne 29. in 30. t. m. — Deželna kmetij- ska družba na Češkem je imela danes zborovanje, na katerem se je zahtevalo, da se naj severnozapa- dna železnica in družba državne železnice podržavi- ta, in sicer z ozirom na tekmovanje poljedelcev z ogrskimi izdelovalci, ki so navezani na izvoz svojih pridelkov na gati dveh železnicah. — V haremu tur- škega sultana so našli 20 kg težko bombo. Uvedla se je stroga preiskava.

Dne 13. aprila: Poljedelski minister dr. Ebenhoch se je pripeljal danes zjutraj v Brüks na Češkem, da si ogleda tamošnje premogokope. — Mi- nistrski svet je imel danes posvetovanje pod pre- sedstvom ministrskega predsednika barona Becka. Poslovanje gališkega namestništva se je poverilo za- časno namestniškemu podpredsedniku dr. Losu. — V republiki Nikaragva je izbruhnila vstaja. Na ukaz predsednika je bilo 80 oseb brez vsakega zasliša- nja ustreljenih, mnogo oseb pa zaprtih. — Na otoku Cipera so se ob imenovanju novega nadškofa vršili spopadi s policaji.

Dne 14. aprila: Pri večerajšnjih avdijen- cah v Trstu je sprejel trgovinski minister Fiedler komisijo, ki ji je naročeno od trgovinske zbornice, da naj prouči načrt preliva v Caula pri Trstu. — Nemški kancelar knez Bülow bo jutri sprejet od sv. očeta v avdijenci. — Portugalska vlada je prepove- dala vse republiške shode.

Razne novice.

* **Duhovske vesti.** Pesnik č. g. Anton Medved je bil dne 9. aprila kanonično umeščen na župnijo Turjak.

* **Iz deželne službe.** Pravosodni minister je imenoval pristava moške kaznilnice v Mariboru Jo- žefa Trummerja za kontrolorja okrožnosodniške je- tnišnice v Mariboru, in kontrolorja moške kaznil- nice v Pilznu, Henrika Bazalla za oskrbnika okrož- nosodniške jetnišnice v Mariboru.

* **Iz šole.** Stalni so postali sledeči učitelji in učiteljice: Franc Stauer, pom. učitelj v Pilstanju, Ana Čuha, namestna učiteljica pri Sv. Duhu pri Gor. Radgoni, Ema Zenkovič, nam. učiteljica pri Sv. Juriju ob Ščavnici.

* **Konec podlistka.** „Nekaj o tako priljubljeni pijanosti“ priobčimo radi Velikega tedna v prihod- njem listu.

* **Spodnještajerske posojilnice in kmet. za- druge** se pozivajo, da pošljejo vsaka vsaj enega za- stopnika na skupščino „Zadruga Zveze“ v Ljubla- ni. Po skupščini bo skupen sestanek spodnještaj- skih zadrugarjev in razgovor o raznih važnih za- devah.

* **Letošnji nabori.** 1. Maribor (mesto) bodo vo- jaški nabori 27. in 28. aprila. Za nabor odločenih je 220. 2. Radgona, 30. aprila in 1. maja. Za na- bor odločenih je 300. 3. Cmurek, 2. 4. 5. maja. Za na- bor jih je 500. 3. Deutschlandsberg, 1. in 2. junija. Za nabor jih je 360. 4. Eibiswald, 4. in 5. junija. Za nabor jih je 340. 4. Maribor (okolica), 13., 15., 16., 17., 19., 20. junija. Število nabornikov 1100. 5. Bistrica, 22., 23., 24. junija. Število naborni- kov 500. 6. Sv. Lenart v Slov. gor., 26. 27. junija. Število nabornikov 340. 5. Ljutomer, 29. in 30. aprila. Število nabornikov 400. 6. Gornja Radgona, 27., 28. aprila. Število nabornikov 400. 6. Ptuj (okolica) Or-

mož, 1., 2. majnika. Število nabornikov 400. Ptuj, 4., 5., 6., 7., 8. maja. Število nabornikov 1000. Ptuj (mesto) 9. maja. Število nabornikov 80. 7. Celje (oko- lica), Celje, 11., 12., 13., 14. maja. Število nabor- nikov 800. Šmarje, 15., 16. maja. Število naborni- kov 400. Ptuj (okolica) Rogatec, 18., 19. maja. Šte- vilo nabornikov 350. Celje okolica. Trbovlje 20., 21. maja. Število nabornikov 400.

* **Telefonska zveza Maribor — Zidan Most**

Zagreb. Stara želja Spodnje Štajerske se uresniči v kratkem, ako merodajne korporacije čim preje sto- re svojo dolžnost. Telefonska linija Trst—Dunaj je tako obremenjena, da nima za spodnještajerska mesta in trge prave vrednosti. Vsled tega je trgo- vinsko ministrstvo se odločilo napraviti telefonsko zvezo Maribor—Celje; poslanec dr. Benkovič je po- sredoval v tej zadevi ter zahteval podaljšanje lini- je do Zidanega Mosta in dalje do hrvaške meje. Ministrstvo hoče podpirati to težnjo, ker je itak po- trebna telefonska zveza s Hrvaško, katero smo do sedaj težko pogrešali na jugu. Sicer se je svoj čas mislilo na zvezo iz Maribora preko Ptuja na Čako- vec; toda proga Zidani Most do hrvaške meje je krajša, vrh tega bi se bolj uporabljala, ker bi bila zvezana s progo Maribor—Zidani Most. Progo Ma- ribor—Zidani Most napravi vlada na svoje stroške, ker s tem olajša promet na glavni progi; k stroš- kom proge Zidani Most do hrvaške meje pa bodo zainteresirani morali prispevati 30 odstotkov, kot dolo- čajo predpisi. Stroški proge Maribor—Celje—Zidani Most—hrvaška meja so bili svoj čas proračunjeni na 116.000 kron; mali del tega zneska odpade na hr- vaško progo. Trgovinsko ministrstvo pa hoče izde- lati nov proračun, in takoj, ko se zasigura prispe- vek interesentov, izvršiti načrt. — Poslanec dr. Benkovič si bode pridobil velike zasluge, če stvar naprej zasleduje in je ne pusti zaspati, tembolj, ker je ministrstvo naklonjeno načrtu. Pričakujemo, da se bodo zganili tudi drugi poklicani faktorji na na- meravani progi.

* **Dva nova osebna vlaka na progi Zidani**

Most—Zagreb. Južna železnica bi bila vodna uvesti dva nova osebna vlaka, kojih prvi bi zahajal iz Za- greba zvečer in bi imel zvezo proti severu in jugu — Zidanemu Mostu; isti vlak bi se vrnil približno ob 11. uri zvečer proti Zagrebu. Opustil bi se ve- černi mešanec, ki je predmet tolikih pritožb. Zna- čilno za malomarnost občinstva je, da se do sedaj nobena korporacija na celi progi ni zganila in za- hteval teh dveh vlakov, katera bo prav lahko doseči vsaj jeseni t. l. V stvari posreduje drž. poslanec dr. Benkovič.

* **Varalice!** Kranjski poslanec Žitnik je v pro- računskem odseku izrazil svoje osebno mnenje, da se mora na slovenskih gimnazijah učiti toliko nem- ščine, da se bodo slovenski učenci naučili nemške- ga jezika. Povdarjal je, da morajo sinovi našega na- roda, če hočejo v javnih službah uspešno tekmovali z Nemci, dobro znati nemški. Zato imenuje „Nar. List“ Žitnika političnega brata dr. Korošca, ki je povrh pri tej stvari čisto nedolžen, ter obema vrže v obraz psovko: Varalice. Kako stališče pa zavze- ma Narodna stranka glede na nemščino? Ona je takoj izpočetka stopila v slovensko javnost z zahte- vo, da se mora v ljudskih šolah učiti več nemščine. Kje pa je večja potreba takega poduka, oziroma kje je večja nevarnost germaniziranja, v ljudskih šo- lah ali v gimnazijah? Varalice!

* **Vinska razstava v Celovcu.** Liberalni list

„Korošec“ v Celovcu je prinesel skrajno zlobno in popolnoma neresnično poročilo o razstavi; seveda je čutil „Narodni List“ v Celju, ki se šteli tako go- rečega prijatelja kmeta, potrebo, dotično notico po- natistiti, menda za to, da koristi spodnještajerskim vinogradnikom, če piše, da so bila spodnještajerska vina, katera so se na razstavi razstavila, slaba, akoravno so se razstavili najboljši vinski pridelki spodnještajerskih vinogradov. Članek v „Korošcu“ je zbudil veliko ogorčenje pri obiskovalcih razstave, kateri obsojajo to dobri stvari škodujoče pisarjenje in spletkarjenje Jošta in dr. Müllerja. Dobili smo več dopisov, iz katerih posnamemo sledeče: Raz- stava se je otvorila ob 9. uri popoldne; dr. Mül- ler, koroški liberalni voditelj, je blagovilil počastiti razstavo ob 6. uri zvečer, najbrž namenoma, da more pri sklepu razstave, ko večina vin ni več na razpolago, neugodno o razstavi poročati. Bila je res komaj jedna tretjina vinskih vrst ob 6. uri zvečer na razpolago, kar se je tudi dr. Müllerju pokazalo; najfinejše vrste vina pa so v obče popolnoma pošle. Ako je gnala dr. Müllerja res želja, spoznati na razstavi razstavljena vina, a ne komando od Jošta, da naj skuša celo razstavo ogrevati, oziroma na Ko- roškem proti nji delovati, bi prišel o pravem času in bi se moral, če še pozna količjak resnicoljubnosti, tako pohvalno o razstavi izraziti, kakor so se razni slovenski in nemški gostilničarji iz celega Koroš- kega. G. Jošt in dr. Müller! Ali želita, da obja- vimo vajina pisma glede poučnega tečaja v Celovcu in vinske razstave v Celovcu? G. Jošt, koliko ne- potrebnih preglavic vam je delal tečaj in razstava, koliko pisem ste pisali na Koroško, vi, ki mislite, da ste vzeli „patent“ za Koroško, a niste do sedaj ničesar storili za gospodarsko povzdigo koroških Slovencev, pač pa se čutite — seveda kot nestran- kar in dober narodnjak — poklicanega, še drugim, ki hočejo izvesti gospodarsko organizacijo koroških Slovencev, delati ovire in jih napadati. Da so vina